

“POSIDONIA NPO”

ΤΕΥΧΟΣ ΣΕΠΤΕΜΡΙΟΥ 2023

E-MAGAZINE

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΚΙΟΥΠΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

MSc Κοινωνική Λειτουργός

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΡΑΣΕΙΣ	1
1. ΒAZZAR ΤΩΝ SUMMER CAMP ΚΗΦΙΣΙΑΣ – ΝΕΑΣ ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ	1
2. ΔΙΑΝΟΜΗ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ	1
3. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ	1
ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ.....	1
1.Η ιστορία του ABDEL GHAFUR: Το διαβατήριό μου για μια νέα ζωή στην Ελλάδα.....	1
2.Η ιστορία του ABDEL GHAFUR: Το διαβατήριό μου για μια νέα ζωή στην Ελλάδα.....	1
3.Μια στενή φιλία χτίζει την ειρήνη μεταξύ των κοινοτήτων στη Δημοκρατία του Κονγκό	1
4.Οι εκτοπισμένοι Αφγανοί λαμβάνουν βοήθεια για να ξαναχτίσουν τις ζωές και τις κοινότητές τους	1
5.Ο ακμάζων αγροτικός συνεταιρισμός προσφύγων δίνει ελπίδα στον καταυλισμό Kakuma της Κένυας.....	1
6.Οι πρόσφυγες δεδομένων των ευκαιριών είναι ειδικοί στη δημιουργία ελπίδας και καλύτερου μέλλοντος	1
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ 2023	1
ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΑΙ....	1

ΔΡΑΣΕΙΣ

1. BAZZAR ΤΩΝ SUMMER CAMP ΚΗΦΙΣΙΑΣ – ΝΕΑΣ ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ

Ο Οργανισμός Κοινωνίας των Πολιτών Ποσειδωνία σε συνεργασία με την κα Κάραλη Κατερίνα προϊσταμένη της Κοινωνικής Μέριμνας του Δήμου Κηφισιάς, διοργάνωσαν εκδήλωση, στην οποία συμμετείχαν τα summer camp των σχολείων Κηφισιάς και Νέας Ερυθραίας. Το φετινό summer camp του Δήμου Κηφισιάς και του Δήμου Νέας Ερυθραίας ήταν αφιερωμένο στο έργο του οργανισμού Ποσειδωνία σε συνεργασία με τον Πάτερ Αντώνιο Μουτιάμπα για την δημιουργία σχολικής αίθουσας στην Ουγκάντα. Συγκεκριμένα, τα παιδιά δημιούργησαν χειροτεχνίες και ζωγραφιές, τις οποίες πούλησαν και τα έσοδα διατέθηκαν για τον ανωτέρω σκοπό. Παράλληλα, υπήρξε λαχειοφόρος με είδη που πρόσφεραν τα καταστήματα της Κηφισιάς, οι γονείς των παιδιών, δημότες του Δήμου Κηφισιάς και η ίδια η κα. Κάραλη. Τα έσοδα της λαχειοφόρου προσφέρθηκαν για το έργο της δημιουργίας της σχολικής αίθουσας στην Ουγκάντα.

2. ΔΙΑΝΟΜΗ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ

Η μεταφορική εταιρεία «ΜΕΛΤΙΟΥ» έκανε δωρεά στον Οργανισμό Κοινωνίας των Πολιτών Ποσειδωνία 15 παλέτες ρούχων και ειδών πρώτης ανάγκης. Ένα μέρος των ρούχων διατέθηκε στο κοινωνικό παντοπωλείο του Δήμου Κηφισιάς για την ενίσχυση των οικογενειών, που βρίσκονται σε δυσμενή θέση. Ένα άλλο μέρος διατέθηκε στις πυρόπληκτες και πλημμυρισμένες περιοχές για την ενίσχυση των συναθρώπων μας, οι οποίοι βρέθηκαν σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Επιπρόσθετα, ρουχισμός δόθηκε σε γηροκομεία. Τέλος, ένα μέρος του ρουχισμού απεστάλη στην Ουγκάντα για την ενίσχυση του έργου του Πάτερ Αντώνιου Μουτιάμπα, ο οποίος έχει υπό την προστασία του χιλιάδες παιδιά.

3. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Ο Οργανισμός Κοινωνίας των Πολιτών Ποσειδωνία σε συνεργασία με τον Δήμο Παλαιού Φαλήρου διοργανώνει μαθήματα εκμάθησης Ελληνικής Γλώσσας σε μαθητές δημοτικού, οι οποίοι έχουν μητρική γλώσσα τα Τούρκικα, τα Κινέζικα και τα Ουκρανικά. Σκοπός της ανωτέρο δράσης είναι τα παιδιά να μπορέσουν να ενταχθούν στο σχολικό περιβάλλον, τόσο εκπαιδευτικά, όσο και κοινωνικά.

4. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

Ο Οργανισμός Κοινωνίας των Πολιτών Ποσειδωνία διοργάνωσε σε συνεργασία με το Δήμο Ιλίου ένα κύκλο μαθημάτων εκμάθησης ηλεκτρονικών υπολογιστών σε Ελληνίδες Τσιγγάνες. Σκοπός της δράσης ήταν η εκπαιδευτική τους ενίσχυση.

Στο δεύτερο μέρος του περιοδικού μας παραθέτουμε ιστορίες προσφύγων, ώστε να γνωρίσουμε καλύτερα το δύσκολο ταξίδι τους για ένα καλύτερο αύριο.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

1. Η ιστορία του ABDEL GHAFUR: Το διαβατήριό μου για μια νέα ζωή στην Ελλάδα.

«Φαντάσου να πρέπει να εγκαταλείψεις την πατρίδα σου, να αφήνεις πίσω όλα τα σχέδιά σου και να ξεκινάς πάλι από την αρχή».

Γεννημένος στην πρωτεύουσα του Αφγανιστάν, Καμπούλ, ο Abdul Ghafur Maryani, άφησε τη χώρα του για να έρθει στην Ελλάδα το 2015.

«Η ζωή μου στο Αφγανιστάν, είχε πολλές προκλήσεις. Δούλευα από παιδί για να βοηθήσω τους γονείς μου. Αυτός είναι ο λόγος που έφυγα από το σπίτι μου. Ήθελα να έρθω στην Ελλάδα για να μπορέσω να συντηρήσω την οικογένειά μου με καλύτερο τρόπο. Ο πατέρας μου πέθανε πρόσφατα, καθώς ήταν πολύ άρρωστος τα τελευταία χρόνια», λέει ο Abdul Ghafur.

Ο Abdul Ghafur ζει στην ανοιχτή δομή του Σχιστού. Το περιβάλλον της δομής του είναι οικείο και γνωρίζει σχεδόν όλους τους διαμένοντες.

Ο Abdul Ghafur ενημερώθηκε από την ομάδα του ΔΟΜ στο Σχιστό για μια εκπαιδευτική δράση πυρόσβεσης, στην οποία αποφάσισε να εγγραφεί χωρίς δεύτερη σκέψη.

«Ποιος θα φανταζόταν ποτέ ότι η εκπαίδευση που ακολούθησα πρόσφατα, θα ήταν το «διαβατήριό» μου για το μέλλον μου στην Ελλάδα. Μόλις τελείωσα την εκπαίδευση και σε μια προσπάθεια να βρω δουλειά, ο διοικητής της ανοιχτής δομής στο Σχιστό έδωσε το βιογραφικό μου σε ένα εργοστάσιο που ειδικεύεται στις τουρμπίνες και τα ανταλλακτικά πλοίων. Πήγα εκεί για συνέντευξη και μόλις ο εργοδότης είδε ότι είχα κάνει την εκπαίδευση για πυρόσβεση, γρήγορα ενδιαφέρθηκε. Είναι ένα σημαντικό πλεονέκτημα όταν εργάζεσαι σε πλοιά ή σε εργοστάσιο», λέει ο Abdel Ghafur.

«Δύο μέρες αργότερα, πήρα τη δουλειά και μάλιστα με όρισαν υπεύθυνο σε περιπτώσεις πυρκαγιάς. Δουλεύω εκεί εδώ και πέντε μήνες. Ο χρόνος τελικά περνάει πολύ γρήγορα».

«Μόλις γυρίζω από τη δουλειά βλέπω βίντεο στο διαδίκτυο. Δουλεύουμε με τουρμπίνες και άλλα ανταλλακτικά για πλοία που απαιτούν πολλές γνώσεις που δεν είχα πριν».

Ο Abdel Ghafur παρακολούθησε επίσης το πρόγραμμα εκμάθησης γλώσσας που διεξάγει ο ΔΟΜ, το οποίο αποδείχτηκε πολύ βοηθητικό.

«Μιλούσα λίγα ελληνικά λόγω προηγούμενων περιστασιακών εργασιών που έκανα. Πλέον χρησιμοποιώ ορολογίες και λέξεις ιδιαίτερα βοηθητικές στην καθημερινή μου ζωή», είπε.

Ο επόμενος στόχος του Abdel Ghafur είναι να βρει ένα σπίτι εκτός δομής και να βελτιώσει ακόμα περισσότερο την καθημερινότητά του.

Το παρόν άντλησε πληροφορίες και υλικό από άρθρο που δημοσιεύτηκε το Μάιο 2023 στον ιστότοπο του ΔΟΜ

<https://greece.iom.int/el/stories/i-istoria-toy-abdel-ghafur-diabatirio-moy-gia-mia-nea-zoi-stin-ellada>

2. Η ιστορία του ABDEL GHAFUR: Το διαβατήριό μου για μια νέα ζωή στην Ελλάδα

«Φαντάσου να πρέπει να εγκαταλείψεις την πατρίδα σου, να αφήνεις πίσω όλα τα σχέδιά σου και να ξεκινάς πάλι από την αρχή».

Γεννημένος στην πρωτεύουσα του Αφγανιστάν, Καμπούλ, ο Abdul Ghafur Maryani, άφησε τη χώρα του για να έρθει στην Ελλάδα το 2015.

«Η ζωή μου στο Αφγανιστάν, είχε πολλές προκλήσεις. Δούλευα από παιδί για να βοηθήσω τους γονείς μου. Αυτός είναι ο λόγος που έφυγα από το σπίτι μου. Ήθελα να έρθω στην Ελλάδα για να μπορέσω να συντηρήσω την οικογένειά μου με καλύτερο τρόπο. Ο πατέρας μου πέθανε πρόσφατα, καθώς ήταν πολύ άρρωστος τα τελευταία χρόνια», λέει ο Abdul Ghafur.

Ο Abdul Ghafur ζει στην ανοιχτή δομή του Σχιστού. Το περιβάλλον της δομής του είναι οικείο και γνωρίζει σχεδόν όλους τους διαμενόντων.

Ο Abdul Ghafur ενημερώθηκε από την ομάδα του ΔΟΜ στο Σχιστό για μια εκπαιδευτική δράση πυρόσβεσης, στην οποία αποφάσισε να εγγραφεί χωρίς δεύτερη σκέψη.

Η δράση υλοποιείται στο πλαίσιο του Εθνικού Σχεδίου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας «Ελλάδα 2.0» με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης – NextGenerationEU με στόχο την προώθηση της κοινωνικής ένταξης και την ευαισθητοποίηση των ωφελούμενων δικαιούχων διεθνούς προστασίας μέσω της κατάρτισής τους και της ένταξής τους σε ένα ολιστικό πλαίσιο πολιτικής προστασίας.

«Ποιος θα φανταζόταν ποτέ ότι η εκπαίδευση που ακολούθησα πρόσφατα, θα ήταν το “διαβατήριό” μου για το μέλλον μου στην Ελλάδα. Μόλις τελείωσα την εκπαίδευση και σε μια προσπάθεια να βρω δουλειά, ο διοικητής της ανοιχτής δομής στο Σχιστό έδωσε το βιογραφικό μου σε ένα εργοστάσιο που ειδικεύεται στις στις τουρμπίνες και τα ανταλλακτικά πλοίων. Πήγα εκεί για συνέντευξη και μόλις ο εργοδότης είδε ότι είχα κάνει την εκπαίδευση για πυρόσβεση, γρήγορα ενδιαφέρθηκε. Είναι ένα σημαντικό πλεονέκτημα όταν εργάζεσαι σε πλοία ή σε εργοστάσιο», λέει ο Abdel Ghafer.

«Δύο μέρες αργότερα, πήρα τη δουλειά και μάλιστα με όρισαν υπεύθυνο σε περιπτώσεις πυρκαγιάς. Δουλεύω εκεί εδώ και πέντε μήνες. Ο χρόνος τελικά περνάει πολύ γρήγορα».

Ο Abdel Ghafur δεν είχε προηγούμενη εμπειρία στον τομέα αυτό. Χάρη όμως στο αυξημένο ενδιαφέρον του για τη δουλειά, εξασκείται και το απόγευμα όταν επιστρέφει στο σπίτι.

«Μόλις γυρίζω από τη δουλειά βλέπω βίντεο στο διαδίκτυο. Δουλεύουμε με τουρμπίνες και άλλα ανταλλακτικά για πλοία που απαιτούν πολλές γνώσεις που δεν είχα πριν».

Ο Abdel Ghafur παρακολούθησε επίσης το πρόγραμμα εκμάθησης γλώσσας που διεξάγει ο ΔΟΜ, το οποίο αποδείχτηκε πολύ βοηθητικό. .

«Μιλούσα λίγα ελληνικά λόγω προηγούμενων περιστασιακών εργασιών που έκανα. Πλέον χρησιμοποιώ ορολογίες και λέξεις ιδιαίτερα βοηθητικές στην καθημερινή μου ζωή», είπε.

“Οι περισσότεροι συνάδελφοί μου στη δουλειά μιλούν ελληνικά, και αυτό είναι η καλύτερη εξάσκηση για μένα. Για έναν πρόσφυγα, η εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα για μια ομαλή προσαρμογή», πρόσθεσε.

Ο επόμενος στόχος του του Abdel Ghafur είναι να βρει ένα σπίτι εκτός δομής και να βελτιώσει ακόμα περισσότερο την καθημερινότητά του.

«Το αφεντικό μου, μου έδωσε μια συμβουλή που έκτοτε παραμένει στο μυαλό μου: «Αν μάθεις τη δουλειά, η ζωή σου εδώ θα αλλάξει. Κι ανταποκρίνεται πλήρως στην πραγματικότητα»!

Το παρόν άντλησε πληροφορίες και υλικό από άρθρο που δημοσιεύτηκε το Μάιο 2023 στον ιστότοπο του ΔΟΜ

<https://greece.iom.int/el/stories/i-istoria-toy-abdel-ghafur-diabatirio-moy-gia-mia-nea-zoi-stin-ellada>

3.Μια στενή φιλία χτίζει την ειρήνη μεταξύ των κοινοτήτων στη Δημοκρατία του Κονγκό

Κρατώντας σκάπες στους ώμους τους, ο Kalonda και ο Samueli γελούν και συζητούν καθώς περπατούν στο σπίτι μετά από ένα σκληρό πρωινό δουλεύοντας στα χωράφια έξω από το χωριό τους Sango Malumbi, στη νοτιοανατολική επαρχία της Tanganyika, στη Δημοκρατία του Κονγκό.

Οι δια βίου φίλοι Kalonda (αριστερά) και Samueli (δεξιά) στα χωράφια που εργάζονται μαζί έξω από το χωριό Sango Malombi στην επαρχία Tanganyika της Δημοκρατίας του Κονγκό.

© UNHCR/Gwenn Dubourthoumieu

Φίλοι από τότε που πρωτογνωρίστηκαν ως παιδιά κάτω από το δέντρο που τους χρησίμευε ως τάξη, οι δύο άνδρες αναγκάστηκαν να φύγουν προς διαφορετικές κατευθύνσεις το 2017 όταν η κλιμακούμενη διακοινοτική σύγκρουση μεταξύ της κοινότητας Twa του Kalonda και της κοινότητας Bantu του Samueli έφτασε στο χωριό τους.

«Η σύγκρουση ξεκίνησε ξαφνικά και όλοι αναγκαστήκαμε να φύγουμε από τα σπίτια μας για να σώσουμε τις ζωές μας», είπε ο Kalonda. «Καθένας από εμάς αναζήτησε ασφάλεια όπου μπορούσε».

Ο Kalonda και ο Samueli αναζωπύρωσαν τη φιλία τους και έγιναν σύμβολα για το πώς οι δύο κοινότητες μπορούσαν να θεραπεύσουν τις διαίρεσεις τους και να ζήσουν μαζί με ειρήνη και ασφάλεια.

"Βαθιά μέσα μας ξέραμε ότι ήμασταν ακόμα φίλοι και όταν γυρνούσαμε στο χωριό μας, θα συνεχίζαμε να είμαστε φίλοι", είπε ο Samueli. "Μεταξύ της οικογένειάς μου και του Kalonda δεν υπήρχε καμία σύγκρουση. Η σύγκρουση ήταν μεταξύ των πολιτοφυλακών. Δε μπορούμε ούτε καν να φανταστούμε ότι είμαστε εχθροί».

«Η φιλία μας είναι παιδική φιλία», πρόσθεσε ο Kalonda. «Όταν παντρεύτηκα, ο Sami μου έδωσε χρήματα για να πληρώσω την προίκα».

Πρότυπα

Σήμερα, ο Kalonda και ο Samueli έχουν γίνει πρότυπα για τη σφυρηλάτηση και την ενίσχυση των διακοινοτικών σχέσεων. "Η σύγκρουση έφερε πολλές αναταραχές και επιδείνωσε τη δυσπιστία και τα παράπονα μεταξύ των κατοίκων του Sango Malumbi. Θέλαμε να συμμετάσχουμε στην αποκατάσταση των δεσμών και στην εδραίωση της ειρήνης στο χωριό μας. Αυτό είναι το κίνητρό μας", είπε ο Samueli.

Μέλη της Επιτροπής Ειρήνης του Χωριού συνομιλούν με χωρικούς στο Sango Malumbi.

© UNHCR/Gwenn Dubourthoumieu

Το ζευγάρι προτάθηκε και εξελέγη στην Επιτροπή Ειρήνης του Χωριού Sango Malombi, μια από τις 80 τέτοιες ομάδες που ιδρύθηκαν από ντόπιους σε όλη την Tanganyika από το 2019.

«Είμαστε εκπαιδευμένοι για την προστασία και τα ανθρώπινα δικαιώματα και οικοδομούμε την ευαισθητοποίηση γύρω από διαφορετικά θέματα που σχετίζονται με την ειρήνη και συμβάλλουμε στην ειρηνική επίλυση των συγκρούσεων και αποτρέπουμε τον εκφυλισμό τους». είπε ο Kalonda.

«Οι αρχηγοί των χωριών και οι πληθυσμοί στα γύρω χωριά γνωρίζουν την Επιτροπή Ειρήνης του Χωριού μας και μας ζητούν βοήθεια για την ευαισθητοποίηση και όταν παρουσιαστεί κάποιο πρόβλημα», πρόσθεσε ο Samueli.

Ανοικοδόμηση εμπιστοσύνης

Οι επιτροπές εμπλέκονται στην ανοικοδόμηση της εμπιστοσύνης, για παράδειγμα μέσω της δημιουργίας κοινοτικών χωραφιών όπως αυτό από το οποίο επέστρεφαν ο Kalonda και ο Samueli, όπου άνδρες και γυναίκες, του Twa και του Bantu, συνεργάζονται για να φυτέψουν, να περιποιηθούν και να κάνουν τη συγκομιδή προς πώληση στην αγορά.

Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και οι εταίροι της εργάζονται για να υποστηρίξουν τη συνεχιζόμενη επιστροφή περισσότερων από 195.000 εκτοπισμένων σε ασφαλή χωριά σε διάφορα μέρη της επαρχίας Tanganyika, μια διαδικασία στην οποία οι Επιτροπές Ειρήνης των Χωριών έχουν αποδειχθεί αναπόσπαστο μέρος, ενθαρρύνοντας τις τοπικές κοινότητες να αγωνιστούν για ειρηνική συνύπαρξη και να ξεπεράσουν μια επικίνδυνη κληρονομιά συγκρούσεων και εντάσεων.

«Το χωριό μας είναι ένα μέρος όπου ζουν και οι δύο κοινότητες», είπε ο Samueli. «Η Επιτροπή Ειρήνης του Χωριού επιτρέπει στο χωριό να συνεχίσει να προχωρά και να επιλύει ουσιαστικά μικρές συγκρούσεις που θα μπορούσαν να μας χωρίσουν.

Ελπίζουμε να εμπνεύσουμε άλλους διατηρώντας την ειρήνη και ότι τα παιδιά μας μπορούν να μεγαλώσουν μαζί με ειρήνη».

Το παρόν άντλησε πληροφορίες και υλικό από το άρθρο της κ. Aline Irakarama στο Kalemie, στη Δημοκρατία του Κονγκό και δημοσιεύτηκε στις 19 Μαΐου 2023 στον ιστότοπο της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες

<https://www.unhcr.org/news/stories/close-friendship-builds-peace-between-communities-dr-congo>

4.Οι εκτοπισμένοι Αφγανοί λαμβάνουν βοήθεια για να ξαναχτίσουν τις ζωές και τις κοινότητές τους

Κάποτε γνωστό για τα όμορφα περιβόλια και το πράσινό του, το χωριό Janat Bagh ("Paradise Garden" στα αγγλικά), στην επαρχία Kunduz του βορειοανατολικού Αφγανιστάν, φέρει τα σημάδια επτά ετών στην πρώτη γραμμή μιας ενεργούς σύγκρουσης. Οι μάχες άφησαν σχεδόν κάθε κτίριο κατεστραμμένο.

«Αεροπλάνα βομβάρδιζαν αυτήν την περιοχή», είπε ο Mohammad Yunus Safizada, 36 ετών.

Αυτός και η οικογένειά του εγκατέλειψαν το μοναδικό σπίτι που είχαν γνωρίσει ποτέ και κατέφυγαν στην επαρχία Takhar και στη συνέχεια στην Kunduz. Όπως πολλές εκτοπισμένες οικογένειες, αγωνίστηκαν με το υψηλό κόστος της ενοικίασης κατοικιών και της εύρεσης εργασίας.

Αλλά από τον περασμένο Μάιο, μετά την εκκαθάριση του χωριού από τις νάρκες από την Υπηρεσία Δράσης κατά των Ναρκών του ΟΗΕ, οικογένειες όπως του Yunus άρχισαν σιγά-σιγά να επιστρέφουν.

Ο Mohammad Yunus Safizada και η οικογένειά του μετακόμισαν στο πρόσφατα ανακαινισμένο σπίτι τους πριν από 10 ημέρες.

© UNHCR/Oxygen Empire Media Production

Κατεστραμμένα σπίτια ξαναχτίστηκαν

Σε ολόκληρο το Αφγανιστάν, 28.700 άνθρωποι επωφελήθηκαν από παρόμοια βοήθεια για την ανοικοδόμηση καταφυγίων το 2022, ενώ σχεδόν 213.000 έλαβαν βοήθεια για την επισκευή των σπιτιών τους ή την κάλυψη του ενοικίου.

Στο Janat Bagh, ένα βαθύ πηγάδι και μια δεξαμενή που λειτουργεί με ηλιακή ενέργεια έχουν επίσης εγκατασταθεί στο χωριό και υπάρχουν σχέδια για την ανέγερση νέου σχολείου φέτος –με ήδη τοποθετημένη πλάκα θεμελίωσης– και δύο κοινοτικά κέντρα, ένα για άνδρες και ένα για γυναίκες.

Ο Yunus μετακόμισε στο νέο του σπίτι, το οποίο είναι εξοπλισμένο με ηλιακούς συλλέκτες, μόλις πριν από 10 ημέρες.

«Την πρώτη φορά που επέστρεψα, ήμουν πολύ λυπημένος. Ήταν ένα καταπράσινο χωριό πριν με οπωροφόρα δέντρα και όταν επέστρεψα, όλα είχαν καταστραφεί. Τώρα έχουν γίνει πολλές αλλαγές», είπε. «Υπάρχει ειρήνη. Αν αφήσουμε την πόρτα ανοιχτή τη νύχτα, αν περπατήσουμε στο χωριό νύχτα ή μέρα, δεν νιώθουμε κανέναν κίνδυνο. Τώρα είμαστε άνετα».

Η γείτονάς του, η Mah Gul, 40 ετών, ζει επίσης σε ένα νεόκτιστο σπίτι με την υποστήριξη της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες.

«Μέναμε σε σπίτια άλλων ανθρώπων. Όταν επιστρέψαμε στο χωριό, ήμασταν πολύ λυπημένοι και φοβισμένοι – το χωριό και τα σπίτια καταστράφηκαν ολοσχερώς», είπε.

«Από τότε που η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες άρχισε να βοηθάει εδώ, οι άνθρωποι επέστρεψαν σταδιακά σε αυτό το χωριό και χτίστηκαν σπίτια. Τα παιδιά μου θα ζήσουν καλύτερα εδώ», είπε.

Η Mah Gul με τα δύο από τα πέντε παιδιά της στο νεόκτιστο σπίτι τους στο Janat Bagh.

© UNHCR/Oxygen Empire Media Production

Ο Zubaid εγκατέλειψε οικειοθελώς λίγη από τη δική του γη για να χτιστεί ένα κοινόχρηστο πηγάδι και δεξαμενή και να εγκατασταθούν γιγάντια ηλιακά πάνελ, παρέχοντας σε όλους στο χωριό καθαρό νερό. Ό,τι έχει απομείνει από το σπίτι του –οι τοίχοι πέφτουν και έχουν σημάδια από σφαίρες και οβίδες– στέκεται δίπλα στο νεόκτιστο σπίτι του ανιψιού του. Ο Zubaid έρχεται καθημερινά στο χωριό από ένα κοντινό χωριό, όπου ζει αυτή τη στιγμή, για να καλλιεργήσει τις καλλιέργειές του. «Αν λάβουμε βοήθεια για την ανοικοδόμηση, 100 τοις εκατό θα φέρω την οικογένειά μου σήμερα», είπε.

Η αυλή του σπιτιού όπου μεγάλωσε ο Muhammad Zubaid φιλοξενεί τώρα δύο γιγάντια ηλιακά πάνελ που τροφοδοτούν το σύστημα ύδρευσης του χωριού.

© UNHCR/Oxygen Empire Media Production

Δημιουργία ανθεκτικών κοινοτήτων

Σε ολόκληρο το Αφγανιστάν, ωστόσο, οι ανθρωπιστικές ανάγκες είναι τρομερές. Σύμφωνα με το Παγκόσμιο Επισιτιστικό Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών, σχεδόν 20 εκατομμύρια άνθρωποι (ο μισός πληθυσμός) αντιμετωπίζουν οξεία επισιτιστική ανασφάλεια, έξι εκατομμύρια εκ των οποίων βρίσκονται ένα βήμα μακριά από την πείνα, κυρίως ως αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης που έχει κυριεύσει το Αφγανιστάν από τον Αύγουστο του 2021. Δεκαετίες συγκρούσεων, τα κλιματικά σοκ και οι σοβαροί περιορισμοί στα δικαιώματα των γυναικών και των κοριτσιών για εργασία και σπουδές έχουν επιδεινώσει την κατάσταση.

Ένα διάταγμα του Δεκεμβρίου που απαγορεύει στις Αφγανές να εργάζονται για τις περισσότερες ΜΚΟ ήταν ιδιαίτερα επιζήμιο για τις προσπάθειες βοήθειας. Τον Απρίλιο, οι de facto αρχές επέκτειναν την απαγόρευση για να συμπεριλάβει τις γυναίκες που εργάζονται και για τον ΟΗΕ.

Πολλοί από τους επιστρέψαντες στο Janat Bagh εξακολουθούν να ζουν σε σκηνές και κάποιοι αγωνίζονται να βρουν δουλειά για να στηρίξουν τις οικογένειές τους, αλλά οι περισσότεροι θα επωφεληθούν από την υποστήριξη καταφυγίων και άλλες υπηρεσίες που έχουν προγραμματιστεί για φέτος.

«Είναι πολύ σημαντικό να έχουμε το σπίτι», είπε ο Juma Khan, ο οποίος έλαβε επιχορήγηση για την ανοικοδόμηση. «Ακόμα κι αν πεινάμε, μπορούμε να ζήσουμε με ηρεμία και να νιώθουμε χαλαροί».

Το παρόν άντλησε πληροφορίες και υλικό από το άρθρο της κ. Caroline Gluck στην επαρχία Kunduz, στο βορειοανατολικό Αφγανιστάν και δημοσιεύτηκε στις 12 Ιουλίου 2023 στον ιστότοπο της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες

<https://www.unhcr.org/news/stories/displaced-afghans-get-help-rebuild-their-lives-and-communities>

5.Ο ακμάζων αγροτικός συνεταιρισμός προσφύγων δίνει ελπίδα στον καταυλισμό Kakuma της Κένυας

*Ο Σομαλός πρόσφυγας Abdulaziz Lugazo, ο οποίος προεδρεύει ενός συνεταιρισμού αγροτών στον καταυλισμό Kakuma στην Κένυα.
© UNHCR/Charity Nzomo*

Στις έξι και μισή το πρωί, ο ήλιος που ανατέλλει ρίχνει ένα χρυσό φως στα καταπράσινα χωράφια που ο Abdulaziz Lugazo περιποιείται προσεκτικά στα περίχωρα του προσφυγικού καταυλισμού Kakuma στη βορειοδυτική Κένυα.

Ακόμη και αυτές τις πρώτες πρωινές ώρες, η περιοχή σφύζει από δραστηριότητα καθώς ομάδες γυναικών εμπόρων διαπραγματεύονται τις τιμές για τις ποικιλίες λαχανικών που ωριμάζουν στα χωράφια. «Αυτό έχει ήδη πουληθεί», λέει ο Abdulaziz σε μια από τις γυναίκες, δείχνοντας μια ποικιλία από λαχανικά. «Ελάτε στην άλλη πλευρά και επιλέξτε από εδώ». Ο Abdulaziz προέρχεται από μια οικογένεια που καλλιεργούσε τις όχθες του ποταμού στο Jamame στην περιοχή Juba της Σομαλίας για γενιές. Αλλά αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το σπίτι του το 1990 εν μέσω εμφυλίου πολέμου, εγκαταστάθηκε στον προσφυγικό καταυλισμό Marafa της Κένυας κοντά στην παραλιακή πόλη Malindi πριν μετακομίσει τελικά στην Kakuma.

«Άρχισα να καλλιεργώ κάποιες καλλιέργειες σε έναν μικρό κήπο στο καταφύγιό μου», είπε ο 41χρονος πατέρας τριών παιδιών. Αργότερα άκουσε για έναν αγροτικό συνεταιρισμό στον καταυλισμό που αποτελούνταν κυρίως από πρόσφυγες πρώην αγρότες.

«Αμέσως μπήκα στην ομάδα και άρχισα να καλλιεργώ μια ποικιλία λαχανικών, όπως σπανάκι, μπάμιες και άλλες καλλιέργειες ανθεκτικές στην ξηρασία», είπε ο Abdulaziz. «Είμαι χαρούμενος που η κυβέρνηση της Κένυας μας παρείχε γη και με την υποστήριξη των Ηνωμένων Εθνών είμαστε σε θέση να εμπλακούμε σε αγροτικές δραστηριότητες, να αγοράζουμε βιβλία και στολές για τα παιδιά μας και να μεταδώσουμε γεωργικές γνώσεις σε άλλους πρόσφυγες».

Μια πολιτική χωρίς αποκλεισμούς για τους πρόσφυγες

Η Κένυα φιλοξενεί επί του παρόντος περισσότερους από μισό εκατομμύριο πρόσφυγες και η Kakuma, που ιδρύθηκε το 1992, φιλοξενεί πάνω από 264.000 ανθρώπους από περισσότερες από 22 χώρες, καθιστώντας την τον μεγαλύτερο προσφυγικό οικισμό στην Αφρική.

Αν και η Kakuma χαρακτηρίζεται ως πόλη της ερήμου, με άνυδρες συνθήκες και θερμοκρασίες που φτάνουν τους 40°C, πολλοί από τους πρόσφυγες που ζουν εκεί είναι έμπειροι αγρότες. Το 2016, η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, ξεκίνησε ένα έργο που υποστήριξε 200 αγρότες, συμπεριλαμβανομένων προσφύγων και μελών της τοπικής κοινότητας υποδοχής.

Σήμερα, 900 αγρότες επωφελούνται από 20 στρέμματα γεωργικής γης που παρέχει η κυβέρνηση της Κένυας, παράγοντας κατά μέσο όρο περισσότερους από 28.000 τόνους ετησίως και φέρνοντας κέρδη άνω των 23.000\$. Χρησιμοποιούν επίσης τη σοδειά για να τραφούν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους.

Ο Abdulaziz εξελέγη πρόεδρος του συνεταιρισμού, δουλεύοντας μαζί με τους πρόσφυγες και την κοινότητα υποδοχής για την υποστήριξη των αγροτών στις καθημερινές τους δραστηριότητες.

«Είμαι ευχαριστημένος με το αγρόκτημα γιατί με βοηθάει να εξελιχθώ», είπε. «Αν μείνεις σπίτι, αγχώνεσαι. Έχω διδάξει ορισμένα μέλη της κοινότητας υποδοχής να καλλιεργούν και τώρα ξέρουν πώς να καλλιεργούν καλλιέργειες».

Ο Υπάτος Αρμοστής του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR) Filippo Grandi συναντά τον Σομαλό πρόσφυγα Abdulaziz Lugazo στον προσφυγικό καταυλισμό Kakuma στην Κένυα.

© UNHCR/Samuel Otieno

Επισκεπτόμενος την Κένυα για την Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων στις 20 Ιουνίου, ο Υπάτος Αρμοστής του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, Filippo Grandi επαίνεσε τα βήματα που έκανε η κυβέρνηση της Κένυας για να στηρίξει τους πρόσφυγες και να τους βοηθήσει να ξαναχτίσουν τη ζωή τους. Είπε ότι η πολιτική χωρίς αποκλεισμούς της Κένυας στο Kakuma επέτρεψε σε πρόσφυγες όπως ο Abdulaziz να εργαστούν και να συμβάλουν στην τοπική οικονομία.

Οι αγρότες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της οικονομίας του στρατοπέδου, προμηθεύοντας την τοπική αγορά με τα απαραίτητα λαχανικά, αυξάνοντας το εισόδημα των νοικοκυριών και δίνοντας ευκαιρίες σε άλλους πρόσφυγες.

Ευκαιρίες βιοπορισμού

Ενώ η πλειοψηφία των αγροτών είναι άνδρες, οι περισσότεροι από τους εμπόρους είναι γυναίκες από το στρατόπεδο.

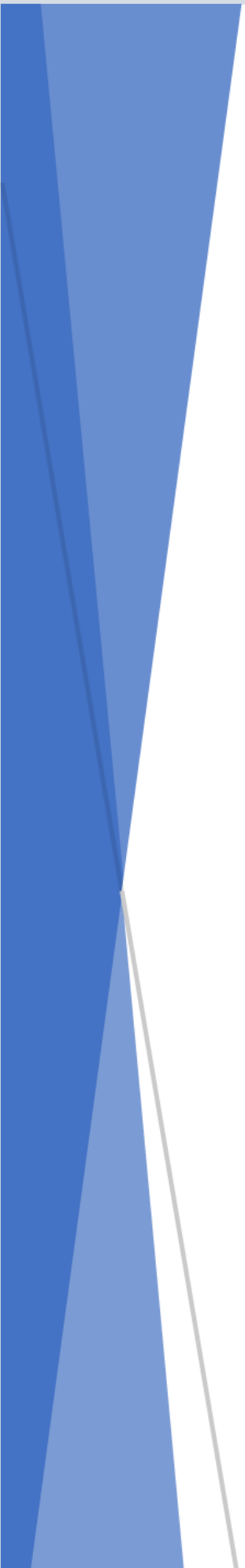
Η Muhawe Selene από τη Δημοκρατία του Κονγκό διατηρεί έναν μικρό πάγκο παντοπωλείου στην αγορά. Πηγαίνει στις φάρμες κάθε πρωί για να αγοράσει λαχανικά από τους αγρότες. Η 39χρονη μητέρα οκτώ παιδιών εγκατέλειψε την πόλη της Kiwanja στην ανατολική Δημοκρατία του Κονγκό πριν από πέντε χρόνια όταν ένοπλοι σκότωσαν τον σύζυγό της.

«Αν δεν είχαμε αυτό το αγρόκτημα, η ζωή θα ήταν πολύ δύσκολη», λέει η Muhawe Selene, μια Κονγκολέζα μητέρα οκτώ παιδιών που αγοράζει λαχανικά από τους αγρότες για να τα πουλήσει στον πάγκο της στον καταυλισμό.

© UNHCR/Charity Nzomo

«Αυτή η φάρμα μας βοηθά να βάλουμε φαγητό στο τραπέζι και μας παρέχει επίσης μια πηγή εισοδήματος», είπε. «Χωρίς εισόδημα τα παιδιά δεν θα πήγαιναν σχολείο ούτε θα είχαν ρούχα. Αυτή η φάρμα με βοηθά να βρω προϊόντα που μπορώ να πουλήσω.»

«Θα ήθελα να ζητήσω από τα πρακτορεία να μας βοηθήσουν με χρήματα για να φτιάξουμε ένα σωστό κατάστημα και να επεκτείνουμε την επιχείρησή μας», είπε καθώς ξεφόρτωνε τα λαχανικά της από μια μοτοσικλέτα, με την 4 μηνών κόρη της στην πλάτη της.

Σύμφωνα με μια μελέτη του 2018, από τη International Finance Corporation (IFC), η άτυπη οικονομία του στρατοπέδου αποφέρει 56 εκατομμύρια δολάρια ετησίως – με περισσότερες από 2.000 επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων 14 χονδρεμπόρων.

«Ελπίζω να μπορώ να ζήσω ειρηνικά και να διευθύνω την επιχείρησή μου ελεύθερα από οπουδήποτε στην Κένυα χωρίς να αντιμετωπίζω εμπόδια», είπε. «Θέλω να ζήσω όπως κάθε συνηθισμένος Κενυάτης».

Το παρόν άντλησε πληροφορίες και υλικό από το άρθρο του κ. Moulid Hujale στην Kakuma, στην Κένυα και δημοσιεύτηκε στις 20 Ιουνίου 2023 στον ιστότοπο της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες

<https://www.unhcr.org/news/stories/thriving-refugee-farm-cooperative-gives-hope-kenya-s-kakuma-camp>

6. Οι πρόσφυγες δεδομένων των ευκαιριών είναι ειδικοί στη δημιουργία ελπίδας και καλύτερου μέλλοντος

Ονομάζομαι Dauda Sesay και είμαι σύζυγος, πατέρας πέντε παιδιών και ηγέτης των προσφύγων, ένας τίτλος που περικλείει στιγμές αγώνα, θριάμβου, υπηρεσίας και ακλόνητης ελπίδας για ένα καλύτερο αύριο. Κουβαλάω μέσα μου δύο κόσμους: τη Σιέρα Λεόνε, την πατρίδα μου, όπου οι ρίζες μου είναι βαθιές, και τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη γη που με αγκάλιασε, προσφέροντας καταφύγιο και προοπτικές για μια νέα ζωή.

Ο Dauda Sesay παρευρίσκεται στις Ετήσιες Τριμερείς Διαβουλεύσεις για την Επανεγκατάσταση του 2022 στη Γενεύη της Ελβετίας, ως ο πρώτος σύμβουλος προσφύγων στην αντιπροσωπεία των ΗΠΑ.

© Courtesy of Dauda Sesay

Η ιστορία του παρελθόντος μου περιλαμβάνει οδυνηρά κεφάλαια. Η οικογένειά μου διαλύθηκε – έχασα τον αγαπημένο μου πατέρα και την επτάχρονη αδελφή μου από βία. Φέρω προσωπικές ουλές – ένα τραύμα από σφαίρα στο αριστερό μου πόδι και ένα σχεδόν κομμένο δεξι χέρι. Η κάποτε ευτυχισμένη και αγαπημένη οικογένειά μας διαλύθηκε. Πέρασα πάνω από μια δεκαετία σε έναν προσφυγικό καταυλισμό στη Γκάμπια, όπου κάθε μέρα ήταν γεμάτη αγώνες, αβεβαιότητα και λαχτάρα για ειρήνη.

Ωστόσο, μέσα σε αυτές τις σκληρές συνθήκες και τις προσωπικές τραγωδίες, η ζωή μου χάρισε επίσης στιγμές βαθιάς χαράς. Γνώρισα τη γυναίκα μου και μαζί καλωσορίσαμε την κόρη μας στην παροδική αλλά ελπιδοφόρα ζωή μας.

Μετά από πολλά χρόνια στη Γκάμπια, η ευκαιρία για μια νέα ζωή εμφανίστηκε όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες άνοιξαν τις πόρτες τους σε εμάς. Το 2009, εγκατασταθήκαμε στο Baton Rouge της Λουιζιάνα, ένα μέρος αρχικά ξένο για εμάς, αλλά που σύντομα έγινε σπίτι μας. Εδώ ανακάλυψα την ανθρώπινη καλοσύνη και την αποδοχή της κοινότητας. Δύο γενναιόδωρα άτομα, η Δρ. Pamela Ravere Jones και η κυρία Virgie Kamara, ενσάρκωσαν αυτό το θερμό καλωσόρισμα καθώς πήραν την οικογένειά μου κάτω από τα φτερά τους. Οι νέοι μας φίλοι και η συμπονετική τοπική κοινωνία έγιναν η ευρύτερη οικογένειά μας, αποκαλύπτοντας το πνεύμα ενότητας που υπάρχει στην ανθρωπότητα.

Σήμερα, οι δικές μου εμπειρίες και η απόφασή μου τροφοδοτούν το έργο και την αφοσίωσή μου στην ενδυνάμωση των προσφύγων και των μεταναστών ώστε να ξεπεράσουν τις περιστάσεις τους και να γίνουν ηγέτες στις κοινότητές τους. Είμαι ο Διευθυντής Εθνικού Δικτύου στις Αφρικανικές Κοινότητες, επικεφαλής ενός δικτύου εκατοντάδων αφρικανών ηγετών και ιδρυμάτων μεταναστών και προσφύγων σε όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες, υποστηρίζοντας τα ζητήματα που επηρεάζουν αυτούς και τις οικογένειές τους.

Στην Οργάνωση για Πρόσφυγες και Μετανάστες της Λουιζιάνα (LORI), της οποίας είμαι συνιδρυτής, έχουμε βοηθήσει χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες να γίνουν αυτοδύναμοι μέσω της συμμετοχής στα κοινά, της οικονομικής ενδυνάμωσης, της νομικής βοήθειας και της κοινωνικής ένταξης.

Το παρόν άντλησε πληροφορίες και υλικό από το άρθρο του κ. Dauda Sesay και δημοσιεύτηκε στις 19 Ιουνίου 2023 στον ιστότοπο της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες

<https://www.unhcr.org/news/stories/refugees-are-experts-creating-hope-and-better-futures-given-chance>

Στο τρίτο μέρος του περιοδικού μας σας παραθέτουμε τις στατιστικές μελέτες σχετικά με τις μετακινήσεις των πληθυσμών κατά το έτος 2023 και πώς αυτές έχουν διαμορφωθεί από το 2011.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2023

Η έκθεση GI

Global Trends, που δημοσιεύθηκε τον Ιούνιο του 2023, παρέχει τις στατιστικές τάσεις σχετικά με την αναγκαστική μετακίνηση πληθυσμών.

Η έκθεση δημοσιεύεται μία φορά το χρόνο και αντικατοπτρίζει το προηγούμενο έτος. Τα στοιχεία βασίζονται σε στοιχεία που αναφέρθηκαν από κυβερνήσεις, μη κυβερνητικές οργανώσεις και την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες.

Παγκόσμια αναγκαστική μετατόπιση

Στα τέλη του 2022, 108,4 εκ. άνθρωποι παγκοσμίως εκτοπίστηκαν βίαια ως αποτέλεσμα διώξεων, συγκρούσεων, παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και γεγονότων που διαταράσσουν σοβαρά τη δημόσια τάξη. Περισσότεροι από 1 στους 74 ανθρώπους στη Γη έχουν αναγκαστεί να φύγουν.

Νέες αναγκαστικές μετατοπίσεις το 2022

Η εισβολή της Ρωσικής Ομοσπονδίας στην Ουκρανία τον Φεβρουάριο του 2022 δημιούργησε την ταχύτερη κρίση εκτοπισμού και μια από τις μεγαλύτερες από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Στο τέλος του 2022, συνολικά 11,6 εκ. Ουκρανοί παρέμειναν εκτοπισμένοι.

Η σύγκρουση και η ανασφάλεια σε άλλα μέρη του κόσμου συνεχίστηκαν, όπως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, την Αιθιοπία και τη Μιανμάρ, όπου περισσότεροι από 1 εκ. άνθρωποι εκτοπίστηκαν σε κάθε χώρα.

Ο αριθμός των προσφύγων παγκοσμίως αυξήθηκε από 27,1 εκ. το 2021 σε 35,3 εκ. στο τέλος του 2022, η μεγαλύτερη ετήσια αύξηση που έχει καταγραφεί

Αριθμός προσφύγων στον κόσμο

Συνολικά, το 52% όλων των προσφύγων και ανθρώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας προέρχονταν από τη Συρία (6,5 εκ.), την Ουκρανία (5,7 εκ.) και το Αφγανιστάν (5,7 εκ.).

Εσωτερικά εκτοπισμένοι (ΕΔΠ)

Ο μεγαλύτερος αριθμός ανθρώπων που εκτοπίστηκαν εντός της χώρας τους ήταν 6,8 εκ. στη Συρία το προηγούμενο έτος.

Κατά τη διάρκεια του έτους, αναφέρθηκαν 32,6 εκ. εσωτερικοί εκτοπισμοί λόγω καταστροφών, με 8,7 εκ. ανθρώπους να παραμένουν εκτοπισμένοι στο τέλος του 2022. Ο εσωτερικός εκτοπισμός που σχετίζεται με καταστροφές αντιπροσώπευε το 54% όλων των νέων εκτοπίσεων το 2022.

Τι ακολουθεί μετά;

Νέες συγκρούσεις εξακολουθούν να αναγκάζουν τους ανθρώπους να φύγουν το 2023, ως αποτέλεσμα των συγκρούσεων στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και στο Σουδάν, της εκτεταμένης βίας στη Μιανμάρ και της επίμονης ξηρασίας στη Σομαλία.

Στα τέλη του 2022, το 70% των προσφύγων φιλοξενούνταν από γειτονικές χώρες. Αλλά, οφείλουμε να κάνουμε περισσότερα για να αμβλύνουμε την πίεση στις χώρες υποδοχής, να ενισχύσουμε την αυτοδυναμία των προσφύγων, και να υποστηρίξουμε τις συνθήκες στις χώρες προέλευσης για οικειοθελή επιστροφή με ασφάλεια και αξιοπρέπεια.

Το παρόν άντλησε πληροφορίες και υλικό από άρθρο που δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο 2023 στον ιστότοπο της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες

<https://www.unhcr.org/global-trends>

ANAMENONTAI....

1. Παρουσίαση του Οργανισμού Κοινωνίας των Πολιτών Ποσειδονία στο Σύνδεσμο Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος (ΣΚΛΕ).
2. Δημιουργία μελέτης έργου για συστήματα πρόληψης, επιτήρησης πυρασφάλειας δασικών εκτάσεων για Δήμους.
3. Ολοκλήρωση της σχολικής αίθουσας για την υλοποίηση μαθημάτων στην Ουγκάντα.
4. Διανομή ρουχισμού και ειδών πρώτης ανάγκης σε συμπολίτες μας, οι οποίοι επλήγησαν από τις πρόσφατες φυσικές καταστροφές (πυρκαγίες, πλημμύρες).
5. Προετοιμασία διεξαγωγής μελλοντικών ημερίδων και μελετών.
6. Διεξαγωγή δωρεάν εξετάσεων σε ευπαθή πληθυσμό της Αττικής.

